

گفتگوی محمدعلی عمویی با ناهید خیرابی در تهران

حزب توده ایران هست

هیچ نیازی به حزب جدید نیست!

عمر سیاسی من در این حزب ۶۵ ساله گذشته،
و شرایط که فراهم شود، وسیعاً در حزب توده ایران
جمع خواهند شد. بزودی مقاله ای که در باره
"تحزب و پیشینه آن در ایران" نوشته ام
در یکی از نشریات معتبر کشور منتشر خواهد شد.

محمدعلی عمویی، عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران، که چیزی قریب به ۴۰ سال از عمر خود را در زندان های شاه و جمهوری اسلامی گذرانده، در این گفتگوی کوتاه با من، به پاره ای از ابهامات درباره خبر جعلی چندی پیش روزنامه همشهری به نقل از سایت "عارف نیوز" مبنی بر قصد تشکیل حزبی توسط او و تتی چند از دیگر فعالین سیاسی و اجتماعی کشور پاسخ داد. عمویی تصریح کرد که «من بلافاصله در همان زمان درج خبر، این جعلیات را تکذیب کردم. به رغم وجود حزب ۶۵ ساله ای که تمام فعالیت سیاسی من در صفوف آن سپری شده است، چه نیازی به تشکیل حزب جدیدی است؟!»

* آقای عمویی همانطور که مطلعید چندی پیش خبری در روزنامه همشهری، به نقل از سایت «عارف نیوز» درج شد که گویا شما با همراهی تعدادی از فعالان سیاسی و اجتماعی دیگر، در صدد پایه گذاری یک حزب سیاسی هستید. البته بلافاصله این خبر از سوی شما تکذیب و در سطح وسیعی منتشر شد. ولی باز هم ظاهراً برای برخی افراد ابهاماتی در مورد خبر مذکور دارند.

عمویی: نمی دانم انگیزه و هدف از جعل چنین خبری چیست و از سوی چه جریانی جعل شده است. ظاهراً روزنامه همشهری به نقل از سایت عارف آن را درج کرده است. اما سایت عارف از کی و کجا نقل می کند؟!

از آنجا که این خبر به کلی بی اساس و عاری از هرگونه موضوعیت است، به نظر نمی رسد چندان عادی باشد. تا آنجا که مربوط به من است، بیش از این، آن را به جد تکذیب کرده ام و هم اکنون نیز هر گونه خبر، شایعه و نقل قول از این دست را قویاً تکذیب می کنم.

اصولاً آنچه قابل توجه است، این نکته اساسی است که با توجه به پیشینه سیاسی و باورهای من و به رغم وجود حزب ۶۵ ساله ای که تمامی عمر فعالیت سیاسی من در صفوف آن سپری شده است، چه نیازی به تشکیل حزب جدیدی است؟
انتشار چنان خبر کذبی نمی تواند ساده و تصادفی باشد.

* همه می دانیم که سابقه احزاب سیاسی در کشور ما به ده ها سال می رسد و از سابقه طولانی برخوردارند، با توجه به نیازمان در شرایط کنونی، چه باید کرد که احزاب سیاسی به طور جدی فعال شوند؟

عمویی: در شرایط کنونی آنچه بیش از هر چیز نبودش به شدت احساس می شود، فضایی باز برای حضور آزاد و علنی احزاب سیاسی است.

بنابر این کوشش برای رفع این کاستی و فراهم آمدن امکان فعالیت آزاد احزاب، می تواند مهم ترین دغدغه فعالان سیاسی باشد.

*پاره ای بر این باورند که ایرانیان اصولاً جمع گرا نبوده و در نتیجه روحیه فعالیت حزبی ندارند. ممکن است نظر خود را در این زمینه بفرمایید؟
عموی: در این خصوص به تازگی اقدام به نگارش مقاله‌ای با عنوان «تحزب و پیشینه آن در ایران» کرده‌ام که احتمالاً در یکی از مجلات معتبر کشور درج خواهد شد.

*ممکن است اشاره‌ای بر اساس آن مقاله بفرمایید؟
عموی: اساس آن نوشته شامل:

- ۱- رد هرگونه ادعای روحیه ضد تحزب در مردم ایران، به استناد حضور فعال احزابی در مقاطع تاریخی که فضای سیاسی کشور باز بوده است.
- ۲- شرح شمه ای از تاریخ حزب توده ایران به عنوان دلیل این مدعا.

*لطفاً اگر مطلبی ناگفته ماند، اضافه بفرمایید.

عموی: فعالیت احزاب سیاسی نیازمند فضایی باز و امکان حضور علنی در تماس مستقیم با توده مردم است. اگر امروز حضور احزاب مردمی و با سابقه کم رنگ می‌نماید، ناشی از فضای بسته و عوارض دوران سرکوب است.
بر این باورم که هر زمان شرایط مناسب حقوقی و اجتماعی در کشور پدید آید، شاهد حضور تنوع بی نظیر اندیشه و رزاق و فعالان سیاسی در احزاب جدی، از جمله حزب توده ایران در ابعادی کم نظیر خواهیم بود.
در پایان بار دیگر ادعای دروغین سایت نامبرده و نقل قول مذکور روزنامه همشهری و هرگونه شایعه‌ای از این دست را تکذیب می‌کنم و نسبت به هدف‌های تفرقه افکنانه این گونه جعلیات هشدار می‌دهم.